Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

21. juuli 2016*

Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi English pink registreerimistaotlus — Sõnamärgi PINK LADY ja sõnalist osa „Pink Lady“ sisaldavate kujutismärkide omaniku vastulause — Vastulause tagasilükkamine — Euroopa Liidu kaubamärkide kohtu otsus — Kohtuotsuse muutmine — Seadusjõud

Kohtuasjas C-226/15 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 18. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus,

Apple and Pear Australia Ltd, asukoht Victoria (Austraalia),

Star Fruits Diffusion, asukoht Caderousse (Prantsusmaa),

esindaja: T. de Haan, advokaat, ja *advocaat* P. Péters,

apellatsioonkaebuse esitajad,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: J. Crespo Carrillo,

kostja esimeses kohtuastmes,

Carolus C. BVBA, asukoht Nieuwerkerken (Belgia),

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president T. von Danwitz, Euroopa Kohtu president K. Lenaerts neljanda koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud C. Lycourgos (ettekandja), E. Juhász ja C. Vajda,

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo-Peyronnel,

arvestades kirjalikus menetluses ja 4. veebruari 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 13. aprilli 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

otsuse

1 Apellatsioonkaebuses taotlevad Apple and Pear Australia Ltd ja Star Fruits Diffusion Euroopa Liidu Üldkohtu 25. märtsi 2015. aasta otsuse Apple and Pear Australia ja Star Fruits Diffusion *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Carolus C. (English pink) (T-378/13, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2015:186) tühistamist, sest selle kohtuotsusega jättis Üldkohus rahuldamata nende hagi, mille põhinõue oli Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2013. aasta otsuse – mis käsitleb vastulausemenetlust nende endi ja Carolus C. BVBA vahel – muutmine (edaspidi „vaidlusalune otsus“).

Õiguslik raamistik

2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009 L 78, lk 1) põhjendused 16 ja 17 on sõnastatud järgmiselt:

„(16) ELi kaubamärkide kehtivust ja rikkumist käsitlevad otsused peavad jõustuma kogu liidus ja hõlmama kogu liidu territooriumi, sest ainult nii saab vältida vastuoluliste otsuste tegemist kohtutes ja ametis ning tagada, et ELi kaubamärgi ühtsust ei kahjustata. Eeskirju, mis sisalduvad nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse, vaidlustamise ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades) (ELTL 2001 L 12, lk 1) sätetes, tuleks kohaldada kõigi ühenduse kaubamärgiga seotud õigustoimingute suhtes, kui käesoleva määrusega ei nähta ette erandeid nimetatud eeskirjadest.

(17) Samu toiminguid ja samu isikuid käsitlevates kohtuasjades ELi kaubamärgi ja paralleelsete siseriiklike kaubamärkide kohta tuleks vältida vastandlikke otsuseid. [...]“

3 Määruse nr 207/2009 artikli 6 kohaselt saadakse ELi kaubamärgi omanikuks registreerimise teel.

4 Määruse artikli 8 lõike 1 punktid a ja b ning lõige 5 sätestavad:

„1. Varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui:

[…]

b) kui identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu varasema kaubamärgiga kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et territooriumil, kus varasem kaubamärk on kaitstud, võib avalikkus need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et kaubamärki seostatakse varasema kaubamärgiga.

[…]

5. Lõike 2 tähenduses ei registreerita varasema kaubamärgi omaniku vastuseisu korral taotletavat kaubamärki, kui see on identne või sarnane varasema kaubamärgiga ning seda tahetakse registreerida kaupade või teenuste jaoks, mis ei ole sarnased nendega, mille jaoks on registreeritud varasem kaubamärk, kui varasema ühenduse kaubamärgi olemasolul on see omandanud ühenduses maine ja varasema siseriikliku kaubamärgi olemasolul on see omandanud maine asjaomases liikmesriigis ning kui taotletava kaubamärgi kasutamine ilma tungiva põhjuseta tähendaks varasema kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamist või kahjustamist.“

5 Nimetatud määruse artikli 9 lõike 1 punktid b ja c näevad ette:

„ELi kaubamärk annab omanikule sellega kaasnevad ainuõigused. Omanikul on õigus takistada kõiki kolmandaid isikuid kasutamast kaubandustegevuse käigus ilma tema loata:

[…]

b) kõiki tähiseid, kui identsuse või sarnasuse tõttu ELi kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu ELi kaubamärgi ja tähisega kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et avalikkus võib need omavahel segi ajada; segiajamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et tähist seostatakse kaubamärgiga;

c) kõiki tähiseid, mis on identsed või sarnased ELi kaubamärgiga, seoses kaupade või teenustega, mis ei ole sarnased nende kaupade ja teenustega, mille jaoks ühenduse kaubamärk on registreeritud, kui ühenduse kaubamärgil on liidus maine ja kui kõnealuse tähise kasutamine ilma tungiva põhjuseta tähendaks ELi kaubamärgi eristusvõime või maine ärakasutamist või kahjustamist.“

6 Vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 41 lõike 1 algusosale võib kolme kuu jooksul pärast ELi kaubamärgi taotluse avaldamist esitada vastulause kaubamärgi registreerimisele põhjendusega, et kaubamärki ei tohiks registreerida artikli 8 kohaselt.

7 Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõikes 5 on sätestatud:

„Kui vastulause menetlemisel ilmneb, et kaubamärki ei saa registreerida mõnele või kõigile kaupadele või teenustele, mille suhtes ELi kaubamärgi taotlus on esitatud, lükatakse taotlus tagasi kõnealuste kaupade või teenuste osas. Vastupidisel juhul lükatakse vastulause tagasi.“

8 Ühenduse kaubamärgi määruse artikli 56 lõike 3 kohaselt „[t]ühistamise või kehtetuks tunnistamise taotlust ei võeta vastu, kui liikmesriigi kohus on samas küsimuses, sama hagi alusega ja samade poolte vahelises vaidluses juba otsuse teinud ning see kohtuotsus on jõustunud.“

9 Vastavalt sama määruse artikli 65 lõikele 3 „Euroopa Kohus on pädev vaidlusalust otsust tühistama või seda muutma.“

10 Sama määruse artikli 95 lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid määravad oma territooriumil võimalikult väikese arvu siseriiklikke esimese ja teise astme kohtuid, edaspidi „ühenduse kaubamärkide kohtud“, kes täidavad neile käesoleva määrusega pandud ülesandeid.“

11 Määruse nr 207/2009 artikkel 96 näeb ette:

„ELi kaubamärkide kohtute ainupädevusse kuuluvad:

a) hagid seoses ELi kaubamärkide õiguste rikkumisega ja, kui need on siseriiklike õigusaktidega lubatud, hagid seoses õiguste rikkumise ohuga;

[…]

c) kõik hagid, mis algatatakse artikli 9 lõike 3 teises lauses osutatud toimingute põhjal;

d) vastuhagid ELi kaubamärgi tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks artikli 100 kohaselt.“

12 Sama määruse artikli 100 lõiked 1, 2, 6 ja 7 näevad ette:

„1. Tühistamist või kehtetuks tunnistamist käsitlev vastuhagi võib toetuda ainult käesolevas määruses nimetatud tühistamise ja kehtetuks tunnistamise põhjustele.

2. ELi kaubamärkide kohus lükkab tagasi tühistamist või kehtetuks tunnistamist käsitlevad vastuhagid, kui sama teemat ja sama hagi alust ning samu osapooli käsitlev otsus on jõustunud.

[…]

6. Kui ELi kaubamärkide kohus on teinud ELi kaubamärgi tühistamist või kehtetuks tunnistamist nõudva vastuhagi puhul jõustunud kohtuotsuse, saadetakse otsuse ärakiri ametile. Pooled võivad nimetatud saatmise kohta teavet nõuda. Amet teeb ühenduse kaubamärkide registrisse märkuse otsuse kohta rakendusmääruse sätete kohaselt.

7. ELi kaubamärkide kohus, kus arutatakse vastuhagi ELi kaubamärgi tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks, võib peatada menetluse ELi kaubamärgi omaniku taotlusel ja pärast teiste poolte ärakuulamist ning paluda, et kostja esitaks ametile tühistamise või kehtetuks tunnistamise taotluse ameti määratava tähtaja jooksul. Kui taotlust tähtaja jooksul ei esitata, menetlus jätkub; vastuhagi loetakse tagasivõetuks. Kohaldatakse artikli 104 lõiget 3.“

13 Määruse artikli 109 lõiked 2 ja 3 sätestavad:

„2. ELi kaubamärgi rikkumisega seotud hagi menetlev kohus ei rahulda hagi, kui identsete kaupade või teenuste puhul kehtiva identse siseriikliku kaubamärgi põhjal ning samu pooli hõlmavas asjas on tehtud jõustunud kohtuotsus.

3. Siseriikliku kaubamärgi rikkumisega seotud hagi menetlev kohus ei rahulda hagi, kui identsete kaupade või teenuste puhul kehtiva identse ELi kaubamärgi põhjal ning samu pooli hõlmavas asjas on tehtud jõustunud kohtuotsus.“

Vaidluse taust

14 Carolus C. esitas 13. oktoobril 2009 EUIPO-le määruse nr 207/2009 alusel ELi kaubamärgi registreerimise taotluse. Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis „English pink“.

15 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatavate kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe“) klassi 31 ja hõlmavad muu hulgas värskeid puu- ja juurvilju.

16 Apellatsioonkaebuse esitajad esitasid 20. aprillil 2010 taotletava kaubamärgi registreerimisele määruse nr 207/2009 artikli 41 alusel samade kaupade osas vastulause.

17 Vastulause tugines järgmistele varasematele kaubamärkidele:

— ELi sõnamärk PINK LADY, registreeritud 27. veebruaril 2003 numbriga 2042679, mis tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid Nizza kokkuleppe tähenduses klassi 31 kuuluvaid kaupu, st „põllumajandus- ja aiasaadused, sh puuvili, seemned, taimed ja puud, eelkõige õunad ja õunapuud“;

— ELi kujutismärk nr 4186169, registreeritud 15. detsembril 2005, kujutatud allpool, mis eelkõige tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid Nizza kokkuleppe tähenduses klassi 31 kuuluvaid kaupu, st „värske puuvili; õunad; viljapuud; õunapuud“:

— ELi kujutismärk nr 6335591, registreeritud 30. juulil 2008, kujutatud allpool, mis tähistab järgmisele kirjeldusele vastavaid Nizza kokkuleppe tähenduses klassi 31 kuuluvaid kaupu, st „põllumajandus- ja aiasaadused, sh puuvili, seemned, taimed ja puud, eelkõige õunad ja õunapuud“:

18 Vastulause alusena toodi esile määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b ja lõikes 5 sisalduvad põhjendused.

19 EUIPO vastulausete osakond lükkas vastulause 27. mai 2011. aasta otsusega tagasi.

20 Apellatsioonkaebuse esitajad esitasid 7. juunil 2011 määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel EUIPO-le selle otsuse peale kaebuse.

21 Tribunal de commerce de Bruxelles (Brüsseli kaubanduskohus) (Belgia) kui ELi kaubamärkide kohus tühistas 28. juuni 2012. aasta otsusega, millega ta lahendas apellatsioonkaebuse esitajate esitatud varasemate ELi sõna- ja kujutismärkide ning Beneluxi kaubamärgiga nr 559177 seotud õiguste rikkumise tuvastamise hagi, Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK ning keelas Carolus C-l seda kaubamärki liidus kasutada. Apellatsioonkaebuse esitajad edastasid 4. juuli 2012. aasta kirjaga selle otsuse EUIPO-le. Nad teatasid 29. augusti 2012. aasta kirjas, et Carolus C. on kohtuotsusega nõustunud ning seega on kohtuotsus jõustunud.

22 EUIPO esimene apellatsioonikoda rahuldas selle kaebuse vaidlusaluse otsusega ja tühistas vastulausete osakonna otsuse. EUIPO neljas apellatsioonikoda märkis muu hulgas, et vastanduvate kaubamärkide puhul visuaalset, kontseptuaalset ja foneetilist sarnasust ei esinenud ning järeldas, et segiajamise ohtu ei ole.

23 Ta rõhutas veel, et EUIPO vastulausete osakond oli võtnud apellatsioonkaebuse esitajate esitatud arvukate tõendite sisu õigesti kokku ning põhjendanud nõuetekohaselt oma järeldust, et need tõendid ei ole piisavad ega otsustavad.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

24 Apple and Pear Australia ja Star fruits Diffusion esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 23. juulil 2013 ja mille peanõue oli vaidlusaluse otsuse muutmine ja teise võimalusena selle otsuse tühistamine.

25 Hagi põhjenduseks esitasid hagejad seitse väidet. Esimene väide, et rikuti määruse nr 207/2009 artiklit 75, tugineb sellel, et vaidlusaluses otsuses puudusid põhjendused selle kohta, millised järeldused tuleb teha tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta otsusest. Teise väite kohaselt rikuti kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet. Kolmanda väite raames osutavad hagejad õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtete rikkumisele. Neljas väide tugineb sellel, et rikuti määruse nr 207/2009 artiklit 76. Viienda ja kuuenda väite kohaselt rikuti vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõiget 5. Seitsmendas väites tuginetakse sama määruse artikli 75 rikkumisele, kuna apellatsioonikoda põhjendas oma otsust põhjendustega, mille kohta pooled ei olnud saanud seisukohta võtta.

26 Üldkohus tühistas vaidlustatud kohtuotsusega vaidlusaluse otsuse, sest selles ei võetud tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsust üldse arvesse ega hinnatud selle otsuse võimalikku mõju vastulausemenetluse tulemusele. Üldkohus jättis Apple and Pears Australia ja Star fruits Difusioni hagi ülejäänud osas rahuldamata. Mis puutub hagejate nõudesse muuta vaidlusalust otsust, siis leiab Üldkohus sisuliselt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 68, 70 ja 71, et hagejatel ei olnud alust tugineda tribunal de commerce de Bruxelles'i 28. juuni 2012. aasta kohtuotsuse seadusjõule, ning kuna EUIPO neljas apellatsioonikoda jättis selle kohtuotsuse arvesse võtmata ega hinnanud selle võimalikku mõju vaidluse lahendusele, siis ei saanud Üldkohus määrata kindlaks, millise otsuse oleks apellatsioonikoda pidanud tegema ja seega ei saanud ta oma muutmispädevust teostada.

Poolte nõuded

27 Apple and Pears Australia ja Star fruits Difusion paluvad Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, milles see jättis rahuldamata nende hagi, milles peamiselt nõuti vaidlusaluse otsuse muutmist;

— muuta vaidlusalust otsust nii, et apellatsioonkaebuse esitajate EUIPO neljandale apellatsioonikojale esitatud kaebus tunnistatakse põhjendatuks ning seetõttu nende vastulause ELi kaubamärgi English pink registreerimisele rahuldatakse, ja

— mõista apellatsioonkaebuse esitajate kohtukulud nii apellatsioonimenetluses kui ka esimeses kohtuastmes tervikuna välja EUIPO-lt.

28 EUIPO palub Euroopa Kohtul:

— jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja

— mõista kohtukulud välja Apple and Pear Australialt ja Star Fruits Diffusionilt.

Apellatsioonkaebus

29 Apellatsioonkaebuses tuginevad Apple and Pear Australia ja Star Fruits Diffusion kolmele väitele. Esimese väite kohaselt rikuti kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet. Teise väite kohaselt on tegemist õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtete rikkumisega. Kolmas väide käsitleb määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 3 rikkumist.

Vastuvõetavus

30 EUIPO leiab, et hagi on vastuvõetamatu, välja arvatud juhul, kui tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsusel oli seadusjõud, nagu apellandid kinnitavad, ning seega oli see nii neljandale apellatsioonikojale kui ka Üldkohtule kohustuslik.

31 Selles osas tuleb nentida, et EUIPO tõstatatud vastuvõetamatuse vastuväidet tuleb vaadelda koos apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitatud väidetega. Nimelt on apellatsioonkaebuse sisulise analüüsi ese küsimus, kas tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsusel oli tegelik seadusjõud ning kas see oli seega neljandale apellatsioonikojale ja Üldkohtule kohustuslik.

32 Seega tuleb EUIPO tõstatatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Sisulised küsimused

Esimene ja teine väide

– Poolte argumendid

33 Esimese ja teise väitega, mida tuleb nende omavahelist seost arvestades käsitleda koos, väidavad apellatsioonkaebuse esitajad, et Üldkohus rikkus õigusnormi, järeldades, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta jõustunud kohtuotsusest ei piisanud, et määrata kindlaks, millise otsuse oleks EUIPO neljas apellatsioonikoda tegema pidanud.

34 Esimeses väites leiavad nad, et otsustades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64, et seadusjõus kohtuotsuse põhimõte ei ole ei EUIPO apellatsioonikojale ega liidu kohtule seaduslikkuse kontrolli ega määruse nr 207/2009 artikli 65 lõikest 3 tuleneva muutmispädevuse raames kohustuslik, kaldus Üldkohus ilma pädeva põhjenduseta kõrvale seadusjõus kohtuotsuse järgimise üldpõhimõttest. Teises väites lisavad nad, et Üldkohus on sellega ise rikkunud õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse üldpõhimõtteid.

35 Esimese väite esimeses argumendis leiavad apellatsioonkaebuse esitajad, et on ekslik ja puudulik järeldada, nagu seda leidis ka Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 59 ja 63, et EUIPO apellatsioonikodade otsuste seaduslikkust tuleb hinnata üksnes määruse nr 207/2009 põhjal, nagu seda on tõlgendanud liidu kohus. Nimelt ei ole EUIPO vabastatud liidu õiguse üldpõhimõtete järgmisest, kuhu kuulub ka seadusjõus kohtuotsuse põhimõte.

36 Esimese väite teises argumendis leiavad apellatsioonkaebuse esitajad, et vastupidi vastulausemenetluses tehtud haldusotsusele on niisugune lahend nagu tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28 juuni 2012. aasta kohtuotsus omandanud seadusjõu. Selles osas on seadusjõud üksnes EUIPO lõplikul otsusel juba registreeritud kaubamärgi tühisuse või kehtetuks tunnistamise asjas ja see on liidu kaubamärkide kohtutele siduv.

37 Esimese väite kolmanda argumendiga väidavad apellatsioonkaebuse esitajad, et tribunal de commerce de Bruxelles (Brüsseli kaubanduskohus) tegi määruse nr 207/2009 kohaldamisel otsuse Euroopa Liidu autonoomse kaubamärgisüsteemi raames, mille osa ta ise on. See kohus, tegutsedes määruse nr 207/2009 artikli 95 alusel, oli tuvastanud segiajamise tõenäosuse ja apellatsioonkaebuse esitajate tunnustatud kaubamärkide kahjustamise ainult selle määruse põhjal. Sellega keelati sõnamärgi „English pink“ kasutamine kogu liidu territooriumil, et kaitsta apellatsioonkaebuse esitajate liidu õigusest tulenevaid õigusi.

38 Apellatsioonkaebuse esitajad väidavad, et erinevalt olukorrast, milles tehti kohtuotsus Emram *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Guccio Gucci (G) (T-187/10, EU:T:2011:202), on tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) ja EUIPO menetluses samad pooled, kes tegutsevad samades rollides ja tuginevad samadele õigustele määruse nr 107/2009 kohaldamisel sama vaidlusaluse sõnalise tähise üle.

39 Esimese väite neljandas argumendis toovad apellatsioonkaebuse esitajad esile, et nii selle määruse põhjendus 17 kui ka artikli 109 lõiked 2 ja 3 kinnitavad, et ELi kaubamärgi autonoomne süsteem peab taganema seadusjõus kohtuotsuse üldpõhimõtte ees.

40 Sama väite viienda argumendiga väidavad apellatsioonkaebuse esitajad, et vastupidi sellele, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 60 ja 63 otsustas, ei anna määruses nr 207/2009 erisätete puudumine selle kohta, et vastulausemenetluses on EUIPO seotud ELi kaubamärkide kohtu otsusega, alust seadusjõus kohtuotsuse põhimõtte järgimisest keeldumiseks.

41 Selles osas on apellatsioonkaebuse esitajad seisukohal, et Üldkohtu keeldumine vaidlusaluse otsuse muutmisest on seda vähem põhjendatud, et kuna määruse nr 207/2009 kogu üldine süsteem, eesmärgid ja otstarve eeldavad, et EUIPO ei sea kahtluse alla ELi kaubamärkide kohtute lõplikke otsuseid ja vastupidi, eriti samade poolte vaheliste asjade puhul.

42 Esimese väite kuuenda argumendiga rõhutavad apellatsioonkaebuse esitajad, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) välja kuulutatud kohtulik keeld puudutab sõnalise tähise „English pink“ kasutamist kogu liidus. Üldkohus on siinkohal rikkunud õigusnormi, järeldades eeskätt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 63 ja 65, et õiguste rikkumist käsitlev kohtumenetlus puudutas ainult siseriiklikku kaubamärki või et selle eesmärk oli ainult Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK tühistamine ja selle kaubamärgi kasutamise keelamine.

43 Sama väite seitsmenda argumendiga väidavad apellatsioonkaebuse esitajad, et vastupidi sellele, mida Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–68 kinnitas, on tribunal de commerce de Bruxelles'ile (Brüsseli kaubanduskohus) esitatud rikkumist käsitleva nõude ja EUIPOs vastulausemenetlusena arutlusel oleva nõude alus ja ese identsed. Üldkohus keeldus seega vääralt seadusjõus kohtuotsuse põhimõtte kohaldamisest, nagu see kajastub määrustes nr 207/2009 ja nr 44/2001.

44 Nimelt, mis puutub nende kahe nõude alusesse, milles viidatakse õigusnormile, millele taotluses tugineti, on apellatsioonkaebuse esitajad seisukohal, et see ei muutu sõltuvalt aluseks võetud artiklite või lõigete numeratsioonist. Selles suhtes läheb arvesse üksnes õiguslik alus ehk kohaldatav õigusmõiste. Käesoleval juhul tugineti mõistetele „segiajamise tõenäosus“ ja „ELi kaubamärgi maine kahjustamine“ määruse nr 207/2009 tähenduses nii tribunal de commerce de Bruxelles'is (Brüsseli kaubanduskohus) kui ka EUIPOs. Tegemist on kahe ühtse mõistega, mida kasutatakse kogu selles määruses olenemata määruse artiklite numeratsioonist.

45 Nõudega taotletava eesmärgi osas on apellatsioonkaebuse esitajad seisukohal, et nõude formaalse identsusega ei saa seda piirata. Nõuded EUIPOs ja tribunal de commerce de Bruxelles'is (Brüsseli kaubanduskohus) olid suunatud sellele, et määruse nr 207/2009 alusel tunnustatakse kahju, mida sõnaline tähis „English pink“ põhjustab apellatsioonkaebuse esitajate ainuõigustele nende varasemate ELi kaubamärkide suhtes. Seega on kahe nõude ese sama, see tähendab määrata kindlaks Carolus C.

vastutus apellatsioonkaebuse esitajate õiguste rikkumisel. Asjaolu, et ametivõimud määravad sama objekti puhul erinevad tagajärjed ehk ühelt poolt keelavad sõnalise tähise „English pink“ kasutamise ja teiselt poolt keelduvad sõnamärgi „English pink“ ELi kaubamärgina registreerimisest, ei muuda siinjuures kuidagi objekti ennast.

46 EUIPO leiab, et esimene ja teine väide tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

– Euroopa Kohtu hinnang

47 Esimese ja teise väitega väidavad apellatsioonkaebuse esitajad sisuliselt, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsusel oli seadusjõud ning seega oli see kohustuslik EUIPO neljandale apellatsioonikojale, kes vaatas läbi nende vastulause sõnalise tähise „English pink“ ELi kaubamärgina registreerimisele.

48 Kõigepealt peab märkima, et nagu ka kohtujurist on oma ettepaneku punktis 51 täheldanud, ei näe määruse nr 207/2009 ükski säte ette sellist menetluslikku olukorda, mis vastaks olukorrale käesolevas kohtuasjas, nimelt ühelt poolt varasemat ELi kaubamärki ja siseriiklikku kaubamärki käsitleva ELi kaubamärkide kohtus toimuva rikkumismenetluse suhe teiselt poolt vastulausemenetlusse EUIPOs, milles tuginetakse samale varasemale ELi kaubamärgile ja samale tähisele siseriikliku kaubamärgina, mida soovitakse liidu tasandil registreerida. Veelgi täpsemalt – nagu ka Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 märkinud – ei sisalda määrus nr 207/2009 ühtki sätet, mille alusel on EUIPO suhtes siduv ELi kaubamärkide kohtu poolt kaubamärgi rikkumist käsitleva hagi kohta tehtud otsus, kui ta teostab ELi kaubamärgi registreerimise valdkonnas oma ainupädevust ning eelkõige, kui ta uurib kaubamärgi registreerimistaotluste suhtes esitatud vastulauseid.

49 Samas tuleneb selle määruse põhjendustest 16 ja 17, et liidu seadusandja on määruse nr 207/2009 abil näinud ette mehhanismid, et tagada ELi kaubamärkide kogu liidu territooriumil kehtiv ühtne kaitse, kinnistades nii ELi kaubamärgi ühtsuse. Nagu Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 märkinud, on liidu seadusandja selles olukorras loonud ELi kaubamärkide kohtud, kellel on pädevus kogu liidu territooriumil keelata ELi kaubamärgi rikkumise või rikkumise ohu tekitamise jätkamine.

50 Seevastu tuleneb määrusest nr 207/2009, eriti selle IV jaotisest, mis käsitleb ELi kaubamärgi registreerimiskorda, et EUIPO-l on niisuguse kaubamärgi registreerimise ja registreerimise vastulausete osas ainupädevus. Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 63 õigesti märkinud, et EUIPO on ainus instants, kes on saanud liidu seadusandjalt õigused registreerimistaotlusi kontrollida ning sellest tulenevalt ELi kaubamärgi registreerimist lubada või keelata. Sätete puudumine, mis näeksid ette, et EUIPO instantsid peaksid oma pädevuste teostamisel ELi kaubamärgi registreerimisel või selle registreerimise vastulause puhul olema seotud ELi kaubamärkide kohtu lõpliku otsusega, näib olevat EUIPO-l selles valdkonnas ainupädevus.

51 Teiseks tuleb meelde tuletada, et kohtuotsuse seadusjõu põhimõttel on oluline tähtsus nii liidu õiguskorras kui ka siseriiklikes õiguskordades. Selleks et tagada nii õigusrahu kui õigussuhete stabiilsus ja ka korrakohane õigusemõistmine, on nimelt oluline, et kohtulahendeid, mis on jõustunud pärast olemasolevate edasikaebevõimaluste ammendamist või selleks sätestatud tähtaegade möödumist, ei oleks enam võimalik vaidlustada (vt kohtuotsused, 10.7.2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, punkt 58, ja 6.10.2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, punkt 28).

52 Selles suhtes on kohane meenutada, et kuigi määrus nr 207/2009 ei defineeri sõnaselgelt mõistet „kohtuotsuse seadusjõud“, tuleneb eriti sama määruse artikli 56 lõikest 3 ja artikli 100 lõikest 2, et selleks, et liikmesriigi kohtu või EUIPO lõplikel otsustel oleks seadusjõud ja et need saaksid olla sellisele kohtule või EUIPO-le kohustuslikud, peavad neis toimuvatel paralleelsetel menetlustel olema samad pooled, sama ese ning sama alus.

53 Kuivõrd on selge, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) ja EUIPO neljanda koja menetluses olevatel asjadel on samad pooled, tuleb teha kindlaks kas menetlustel on sama ese.

54 Käesoleval juhul ei ole ese, nimelt tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) ja EUIPO lahendatavate asjade nõuded identsed. Belgia kohtu menetluses olnud rikkumist käsitleva hagi ese oli Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK tühistamine ning keeld seda tähist liidu territooriumil kasutada, samas kui EUIPO menetluse ese oli vastulause ELi kaubamärgi ENGLISH PINK registreerimisele.

55 Apellatsioonkaebuse esitajad väidavad selles osas, et kõnealustel menetlustel võis olla sama ese, kuigi tegemist on formaalselt erinevate nõuetega. Nõue EUIPOs ja tribunal de commerce de Bruxelles'is (Brüsseli kaubanduskohus) olid mõlemad suunatud sellele, et määruse nr 207/2009 alusel tunnustataks kahju, mida Carolus C. sõnaline tähis „English pink" põhjustab apellatsioonkaebuse esitajate ainuõigustele nende varasemate ELi kaubamärkide suhtes. Seega on kahe nõude ese sama, see tähendab määrata kindlaks Carolus C. vastutus apellatsioonkaebuse esitajate õiguste rikkumisel.

56 Sellise väitega ei saa nõustuda. Esiteks, mis puutub kaubamärgi ELi kaubamärgina registreerimisse, siis tulenevalt määruse nr 207/2009 artiklist 6 on see suunatud ELi kaubamärgi omandamisele. Seega on registreerimise vastulause eesmärk tõkestada kõnealuse kaubamärgi omandamine registreerimise taotleja poolt. Selles osas, vastavalt sama määruse artikli 42 lõikele 5, lükatakse registreerimise vastulause uurimise tulemusel tagasi kaubamärgi registreerimise taotlus kõigi või mõne kauba ja teenuse osas, millele seda kaubamärki taotletakse, või lükatakse tagasi vastulause.

57 Selles olukorras ei saa apellatsioonkaebuse esitajad väita, et registreerimise vastulausemenetlus oleks suunatud sellele, et määrata kindlaks Carolus C. vastutus nende varasemate ELi kaubamärkide ainuõiguste rikkumisel.

58 Teiseks, mis puutub rikkumise tuvastamise nõudesse, mis on esitatud ELi kaubamärkide kohtuna tegutsevas siseriiklikus kohtus, siis niisuguse menetluse käigus on varasema ELi kaubamärgi omaniku eesmärk, et kohus keelaks kasutada kaubamärki, mis tekitab varasema ELi kaubamärgiga segiajamise tõenäosuse. Varasema ELi kaubamärgi omanik püüab seeläbi panna rikkuja ainuõiguste rikkumise eest vastutama.

59 Käesoleval juhul saavutasid tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsusega apellatsioonkaebuse esitajad Beneluxi kaubamärgi ENGLISH PINK tühistamise ja Euroopa Liidus selle tähise kasutamise keelamise.

60 Kuigi on tõsi, et eeskätt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 10 ja 65 on Üldkohus vääralt kirjeldanud seda keeldu kui keeldu kasutada kaubamärki Benelux ENGLISH PINK liidu territooriumil, siis see ebatäpsus ei sea kahtluse alla käesoleva otsuse punktis 54 tehtud järeldust, mille kohaselt tribunal de commerce de Bruxelles'is (Brüsseli kaubanduskohus) ja EUIPO läbivaadatud asjade ese ei ole identne ja seepärast ei saa see ebatäpsus kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

61 Lisaks tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba eristanud – kuigi erinevas faktilises kontekstis – nõude esemed rikkumise, tühistamise ja registreerimise asjades, mis tulenevad määrusest nr 207/2009 selles tähenduses, et varasema ELi kaubamärgi omaniku võimalus esitada kaubamärgist tulenevate õiguste rikkumise hagi hilisema ELi kaubamärgi omaniku vastu ei muuda mõttetuks EUIPO-le kehtetuks tunnistamise taotluse esitamist ega ka eelneva kontrolli mehhanisme, mis on kasutatavad ELi kaubamärkide registreerimise menetluses (vt selle kohta kohtuotsus, 21.2.2013, Fédération Cynologique Internationale, C-561/11, EU:C:2013:91, punkt 48).

62 Võttes arvesse käesoleva kohtuotsuse punktis 50 mainitud EUIPO instantside ainupädevust ELi kaubamärgi registreerimine heaks kiita või sellest keelduda, on EUIPOs toimuvatel ELi kaubamärgi registreerimise või vastulausemenetlustel tingimata täiesti erinev ese kui siseriiklikes kohtutes toimuvatel menetlustel, seda ka sel juhul, kui selline kohus tegutseb ELi kaubamärkide kohtuna.

63 Seega tuleb nentida, et menetlustel tribunal de commerce de Bruxelles'is (Brüsseli kaubanduskohus) ja EUIPOs oli erinev ese ja seda tuvastades ei ole Üldkohus õigusnormi rikkunud. Kuna poolte, eseme ja aluse identsusega seotud tingimused on kumuleeruvad, siis sellest sedastusest piisab järelduseks, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta kohtuotsusel puudus vaidlusaluse otsuse suhtes seadusjõud.

64 Seega võis Üldkohus ilma õigusnormi rikkumata otsustada, et kohtuotsuse seadusjõu põhimõttest ei tulene, et tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta otsus oleks olnud EUIPO neljandale apellatsioonikojale siduv.

65 Seetõttu tuleb esimene ja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

66 Kolmanda väitega kinnitavad apellatsioonkaebuse esitajad, et keeldudes vaidlusalust otsust muutmast, on Üldkohus rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 65 lõiget 3. Apellatsioonkaebuse esitajad leiavad, et nii EUIPO neljas apellatsioonikoda kui ka Üldkohus oleksid pidanud seadusjõu üldpõhimõttest ning õiguskindluse, hea halduse ja õiguspärase ootuse kaitse üldpõhimõtetest lähtudes tegema samasuguse otsuse kui tribunal de commerce de Bruxelles'i (Brüsseli kaubanduskohus) 28. juuni 2012. aasta otsus.

67 Nagu Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 meelde tuletanud, siis tema õigus otsust muuta ei anna talle pädevust asendada EUIPO apellatsioonikoja põhjendus enda omaga ega ka viia läbi hindamist, mille kohta see koda ei ole veel seisukohta võtnud (kohtuotsus, 5.7.2011, Edwin *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, punkt 72).

68 Nagu ka apellatsioonkaebuse esitajad oma apellatsioonkaebuses tunnistavad, sõltub kolmanda väite edukus seega sellest, kui paikapidav on nende seisukoht, et apellatsioonikoda peab lahendama asja samuti kui tribunal de commerce de Bruxelles (Brüsseli kaubanduskohus). Siiski tuleneb esimese ja teise väite tagasilükkamisest, et see ei ole nii.

69 Seetõttu tuleb kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

70 Eeltoodud kaalutlustest järeldub, et kuna ühegi väitega ei nõustutud, siis tuleb apellatsioonkaebus tervikuna tagasi lükata.

Kohtukulud

71 Kodukorra artikli 184 lõikes 2 on ette nähtud, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

72 Kuna EUIPO on apellatsioonkaebuse esitajatelt kohtukulude hüvitamist nõudnud ja viimased on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud nendelt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Apple and Pear Australia Ltd-lt ja Star Fruits Diffusionilt.

Allkirjad